

be et flertal på mindst 90 mandater. Nogle gange er Venstre og SF også gået sammen, såmænd også for at tvinge den tidligere regering til at gennemføre nogle ændringer af lovforslagene, som Venstre og SF tilfældigvis var enige om.

Men det er da ikke det samme, som at man indgår et forlig. Man laver en aftale om en bestemt måde at stemme på nede i Folketingssalen, og hr. Aage Frandsen må altså give mig ret i, at forlig har en anden karakter. Det er store pakker, som man lader gælde over nogle år, men det er da ikke et forlig, fordi man laver en aftale i udvalget om at stemme på en bestemt måde ved anden- og tredjebehandlingen. Det er det altså ikke. Jeg kan ikke anerkende, at det skulle være et forlig, man skal være bundet af til evig tid og ikke kan ændre, uden at begge parter eller alle parter er enige om det. Det kan jeg altså ikke.

Så må jeg bare sige til fru Anne Bastrup, at jeg tror roligt, jeg kan fastslå, at Adoptionsrådet godt kan nedlægges uden skadevirkninger for nogen.

Anne Bastrup (SF):

Nu er det sådan, at man også lagde op til i betænkningen over Adoptionsrådet, at man på sigt skulle satse på at få revideret hele adoptionslovgivningen, og deri lå jo også, at man på det tidspunkt kunne tage spørgsmålet om Adoptionsrådet op. Men nu bagefter går man helt på tværs og siger, at det ikke var et forlig, og derfor vil jeg meget, meget gerne have en skriftlig beskrivelse af, hvad der egentlig efter statsministerens mening er et forlig her i huset, når man bare kan pille det hele fra hinanden og sige, at det bare var en aftale, som holder et års tid.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bare konstatere, når jeg hører denne debat såvel som en række andre debatter, der har været her i salen, siden vi fik en ny regering, at efterhånden er det sådan, at så snart den nye regering gennemfører en ændring af ting, som de nuværende oppositionspartier er uenige i, råber de forligsbud, og så render vi fra, hvad vi tidligere har sagt, og alt sådan noget. Men jeg kan ikke tage det alvorligt. Det er ikke andet end udtryk for frustration over at være kommet i mindretal, og at det nu er et andet flertal, der kan gennemføre den politik, som befolkningen har givet tilslutning til ved valget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 957

9) Til statsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

»Er statsministeren enig i, og er der dækning for beskæftigelsesministerens udtalelser i Folketingets spørgetid om, at bureaukratiske foranstaltninger som, at APV er lig med lønmodtagerbeskyttelse, skal vi have gjort op med?«

Skriftlig begrundelse

Hvordan hænger beskæftigelsesministerens udtalelser sammen med regeringsgrundlaget, hvor der står, at arbejdsmiljøet skal forbedres, når beskæftigelsesministeren vil deregulere og fjerne lønmodtagerbeskyttelsen.

Bjarne Laustsen (S):

Mit spørgsmål går til statsministeren, fordi vi nu jo gennem et par måneder har set regeringens gøren og laden i arbejdsmiljøpolitikken. Man er kommet med nogle udmeldinger, og vi har også set, at man er kommet med forskellige lovforslag.

Jeg har hele tiden haft den opfattelse, bl.a. ved at høre statsministerens nytårstale, at det, det drejede sig om, var at skabe beskyttelse for den lille mand – ikke tage nogen ting fra den lille mand, men at sørge for, at der var et godt arbejdsmiljø. Det står i øvrigt også i regeringens eget regeringsgrundlag, og derfor var det meget uforståeligt forrige onsdag at høre hernede i salen, at beskæftigelsesministeren sagde, at det, det drejede sig om, var at få fjernet noget lønmodtagerbeskyttelse. Var det en svipser af beskæftigelsesministeren den dag? Hvordan har statsministeren det med det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne understrege, at hverken beskæftigelsesministeren eller jeg selv eller regeringen er ude på at forringe arbejdsmiljøet for lønmodtagerne. Tværtimod må det være en central bestræbelse, at vi sikrer det bedst mulige og sikrest mulige arbejdsmiljø på alle arbejdspladser.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen ikke vil ændre kravet om, at alle virksomheder med over fem ansatte skal udarbejde skriftlige arbejdspladsvurderinger. Men jeg er også enig med beskæftigelsesministeren i, at en skriftlig arbejdspladsvurdering giver ikke i sig selv nogen som helst garanti for, at arbejdsmiljø-